

30

jaar

STICHTING HOSPICE
GROEP HAARLEM E.O.

30 jaar

1989. Weet u nog wat u toen deed? Het was het jaar waarin de Berlijnse muur viel. Het jaar waarin een demonstrant op het Tiananmen plein in Peking voor tanks ging staan en ze tegenhield. En het was het jaar, dat de eerste vrijwilligers onder de vlag van het Hospice door Haarlem en omstreken fietsen om in de thuisomgeving er te zijn voor terminaal zieke mensen en hun naasten. Want bij mensen thuis zijn we begonnen. Het Hospice Huis kwam pas later.

Enkele van onze vrijwilligers hebben die beginjaren meegemaakt. Zij zijn al meer dan 27 jaar bij ons. Een van hen vertelde, hoe ze in die tijd persoonlijk door de coördinator naar de mensen werd gebracht waar ze thuis zou komen om te ondersteunen.

Ik snap deze zorgvuldigheid van toen. Want het waren pioniers, al die vrijwilligers die geholpen hebben om het Hospice vorm te geven en natuurlijk de vrijwilligers die als eersten de zorg gingen verlenen. En in het bijzonder Broeder Edmund, Broeder Savio en op de achtergrond Broeder Jan. Zij zagen dat er nood was en zetten hun ideeën om in een organisatie.

Zo begon het goede werk. Ik denk aan hoe het in die tijd moet zijn geweest. Nu, dertig jaar later, weten we heel veel van terminaal ziek zijn, van wat mensen in die periode nodig hebben en wat we kunnen verwachten. Maar in die tijd stond palliatief terminale zorg nog helemaal niet op de kaart in Nederland.

Duizenden terminaal zieke mensen hebben we onder-

steund de afgelopen drie decennia. En nog eens duizenden naasten hebben wij bijgestaan. Sinds de start zijn onze vrijwilligers er elke dag geweest. Jaar in jaar uit. Er is in die periode veel veranderd op het gebied van palliatief

Het waren pioniers

terminale zorg. Zo staat het nu volop in de belangstelling van zowel de professionele zorg als de overheid. Maar ons Hospicehart is onveranderd. Het klopt met dezelfde energie en met dezelfde liefdevolle overtuiging.

Op 27 mei gaan we dat vieren in de Philharmonie. U bent van harte uitgenodigd. Ik hoop dat u erbij kunt zijn en dat ik u op die dag de hand mag schudden. Omdat wij het werk alleen maar kunnen doen omdat u naast ons staat.

Met vriendelijke groet,

Pauline Jäger, *directeur*

UITNODIGING

Een betere kijk op het Hospice

met o.a. cabaretier Erik van Muiswinkel

30

ter gelegenheid van de viering van het

30-jarig jubileum van Stichting Hospice Groep Haarlem e.o.

Maandag 27 mei 2019

16:15 - 19:15 uur – Philharmonie – Lange Begijnestraat 11 – Haarlem

Toegang gratis. Introducees van harte welkom! Plaatsen beperkt, dus aanmelden noodzakelijk.

R.S.V.P. via lustrum@hospicehaarlem.nl

STICHTING HOSPICE
GROEP HAARLEM E.O.

Het tuinteam en het
kookteam in actie.

Een jaar in het hospice

WAT DOEN WE ZOAL?

Graag willen we u een indruk geven van wat er gedurende een kalenderjaar zoal in ons Hospice gebeurt. Als voorbeeld hebben we het jaar 2018 onder de loep genomen. En nu we dat allemaal op een rij hebben gezet zien we, dat het niet gering is hoeveel werk er elk jaar opnieuw door alle medewerkers en vrijwilligers van onze stichting verzet wordt.

De vrijwilligersgroep van de Stichting bestaat o.a. uit: de zorgvrijwilligers bij mensen thuis en in het Hospice Huis, de kookvrijwilligers, het bestuur, de huisvrijwilligers, de tuinvolontarissen, de boodschappengroep, het bloementeam, de klussenman, de pr-groep en de domoticamannen. Tezamen ruim 110 vrijwilligers. Verder zijn er de betaalde krachten: de directeur, twee coördinatoren, een administratieve kracht en de interieurverzorger.

In 2018 hebben we 114 gasten in het Hospice Huis verzorgd en 61 mensen thuis. Voorafgaand aan elke zorg vond er een intakegesprek plaats. Tijdens de zorg was er intensief contact met de mantelzorgers en de huisarts van de gasten, evenals met het wijkteam. Er zijn tenminste 20.000 koppen koffie gezet, 2000 warme maaltijden gekookt en 625 boeketten gemaakt. Ook werden er minimaal 1700 wassen gedraaid en gestreken. Vier maal per week werden boodschappen gedaan, elke dag kochten de koks verse ingrediënten voor de avondmaaltijd en eens per 2 weken werden de bulkboodschappen besteld. De tuin werd wekelijks onderhouden, er werd dagelijks

schoongemaakt. Verder waren er het hele jaar door allerlei klussen die geregeld moesten worden, zoals vocht in de muren, bomen laten snoeien, bankjes in de woonkamers vervangen, moegestreden en dienstweigerende drogers, printers en koffiemachines repareren en uiteindelijk vervangen. En om de gasten en hun naasten in het Hospice Huis te verrassen trad op kerstavond een speciaal daarvoor opgericht vrijwilligerskoor op.

Ook dit jaar is een nieuwe groep zorgvrijwilligers opgeleid, er werden regelmatig trainingen voor de vrijwilligers georganiseerd op allerlei gebied om onze gasten goed en deskundig te kunnen bijstaan en alle vrijwilligersgroepen zijn 4-6 keer per jaar bijeen geweest voor overleg.

Elke maand verscheen er een digitaal nieuwsbulletin voor de vrijwilligers en twee keer per jaar een papieren nieuwsbrief voor donateurs, verwijzers en fondsenverstrekkers. Het werven van fondsen is een doorlopende actie. Zo vond er samen met boekhandel Blokker ten bate van het Hospice een grote boekenactie plaats.

Om onze vrijwilligers goed te verzorgen wordt er intensief contact met ze onderhouden door de coördinatoren en worden er teamuitjes georganiseerd. Ook organiseerden we twee keer dit jaar een vrijwilligersfeest. En op de dag van de vrijwilliger op 7 december ontving elke vrijwilliger een cadeautje.

En dit is nog maar een greep uit alle activiteiten die in onze stichting plaatsvinden. Elke handeling staat in dienst van onze missie: er te zijn voor de mens die gaat sterven.

*2000 warme maaltijden,
625 boeketten en
1700 wassen*

Vanaf juni 2019 kunt u ons **financiële jaarverslag 2018** vinden op www.hospicehaarlem.nl
Wilt u hiervan een PDF of papieren versie ontvangen? Laat het ons weten middels een e-mail naar directie@hospicehaarlem.nl

Uitgelicht

VIER VAN DE VEERTIEN TEAMS

Huisvrijwilliger Zinvol en dankbaar werk

Blij ben ik, dat ik mag wassen en strijken in ons Hospice. Blij, dat ik een ietsepietsie bij kan dragen aan het goed functioneren van ons huis. Blij met mijn lieve collega's en de fijne sfeer in huis. Blij, dat ik ontslagen ben van grote verantwoordelijkheden die mijn werk met zich meebracht. Blij, dat wij als vrijwilligers zo gewaardeerd worden. Blij met de in mijn ogen zinvolle invulling van vrije tijd. Superblij met de twee nieuwe wasdrogers, die het werk stukken gemakkelijker maken.

Minder blij met het feit, dat ik steeds moet uitleggen aan vrienden en kennissen waarom dit werk nu bij mij past.

Wordt er soms op neer gekeken?
Dat idee heb ik weleens.

*Blij met de
fijne sfeer*

Laatst was ik in het Hospice met de voormalige coördinator en coach vrijwilligers van museum het Dolhuys. Zijn echtgenote is eind vorig jaar overleden en hij had nog een spiksplinternieuwe rollator met dienblad en wat andere spulletjes. Die kwam hij brengen en ik heb hem toen een rondleiding door ons huis gegeven. Ook bij hem gingen de wenkbrauwen omhoog toen ik vertelde, dat ik ging wassen en strijken in ons Hospice. Tenslotte was zijn baan mij aangeboden, maar dat heb ik geweigerd. Na de rondleiding begreep hij beter waarom dit voor mij nu ideaal was.

Joke Duijn

Koken in het Hospice Plezier, voldoening, uitdaging!

Sinds augustus 2018 kook ik zo'n twee keer per week met veel plezier en voldoening in ons Hospice. Plezier, want ik houd van koken en alles wat daarbij komt kijken: iets lekkers bedenken, recepten zoeken, boodschappen doen, organiseren en natuurlijk het koken zelf. Verder word ik heel blij van de mooie omgeving en mijn fijne zorg-, kook- en beroepscollega's. Voldoening, want het is heel dankbaar voor onze gasten te koken wat ze zo graag nog eens willen eten. En het is fijn hen met smaak gezellig aan een mooi gedekte tafel te zien eten, of in bed natuurlijk. Daarnaast is het fijn om iets te horen over het leven van onze gasten. Maar het is ook een uitdaging, want er worden steeds weer nieuwe eisen aan mijn kookkunsten gesteld. Bij mij thuis wordt namelijk nooit vis gegeten, terwijl daar in het hospice toch vaak om gevraagd wordt. Heel spannend om, (toevallig) met de burgemeester in de keuken, drie forellen te bereiden op speciaal verzoek van een gast. Missie geslaagd, want de forellen gingen tot het laatste beetje vlees van de graatjes op. En dat de burgemeester misschien een iets te luxe beeld van een maaltijd in het hospice kreeg, nemen we maar op de koop toe.....

En na een kookdienst ga ik altijd moe, maar voldaan op weg naar huis.

Ellen Prins

*Gezellig aan een
mooi gedekte tafel*

Bloementeam Schik en schikken

Zo twee keer per week zoeven wij, bloemendames, met vazen en gieters door het huis. Boven op de zolder herscheppen wij de vergaderruimte tot ons "atelier", dat zich na enige tijd vult met bloemen en babbels. Schik hebben wij in het schikken en herschikken van onze bloemenwaar. Wat een dankbare plek is ons Hospice Huis met zijn mooie plekken en hoekjes voor onze gevulde vazen en hoe dankbaar zijn ook de mensen die er zijn. Deze groet uit de natuur verzorgen wij met het allergrootste plezier!

Noor Funke Küpper

Het tuinteam Trots en blij

In mei 2015, bij de oplevering van het huis, was de tuin onder architectuur aangelegd. Met veel aandacht en zorg is de tuin vormgegeven in kleur, hoogte en tijd van bloeien. Dit eerste jaar was er veel onkruid en werkten wij met vijf man/vrouw sterk aan de opbouw van de tuin. Dus veel wieden en veel water geven.

Vanaf de start tot aan nu (voorjaar 2019) is er veel gebeurd: we hebben bomen gesnoeid, een 'grasveldje' aangelegd nadat de grond hiervoor door ons ontgonnen is, heel veel bloembollen geplant, planten verplaatst, heggen gesnoeid, gras gemaaid en heel veel blad geveegd - eerst met de bezem en later met de bladblazer - het blad opgehoopt en in talloze containers afgevoerd, kastanjes geraapt en heel veel water gespreoid.

En nu zijn wij heel blij en trots op het resultaat. Zelfs in maart staat de tuin in bloei en is het weer een genot om in de tuin te wroeten en op andere wijze bezig te zijn.

Ons team bestaat uit 2 mannen en 4 dames. Ieder van ons heeft zo zijn voorkeur, kennis, kunde en behendigheid bij een klus(je); dus we vullen elkaar goed aan en hebben het erg gezellig met elkaar.

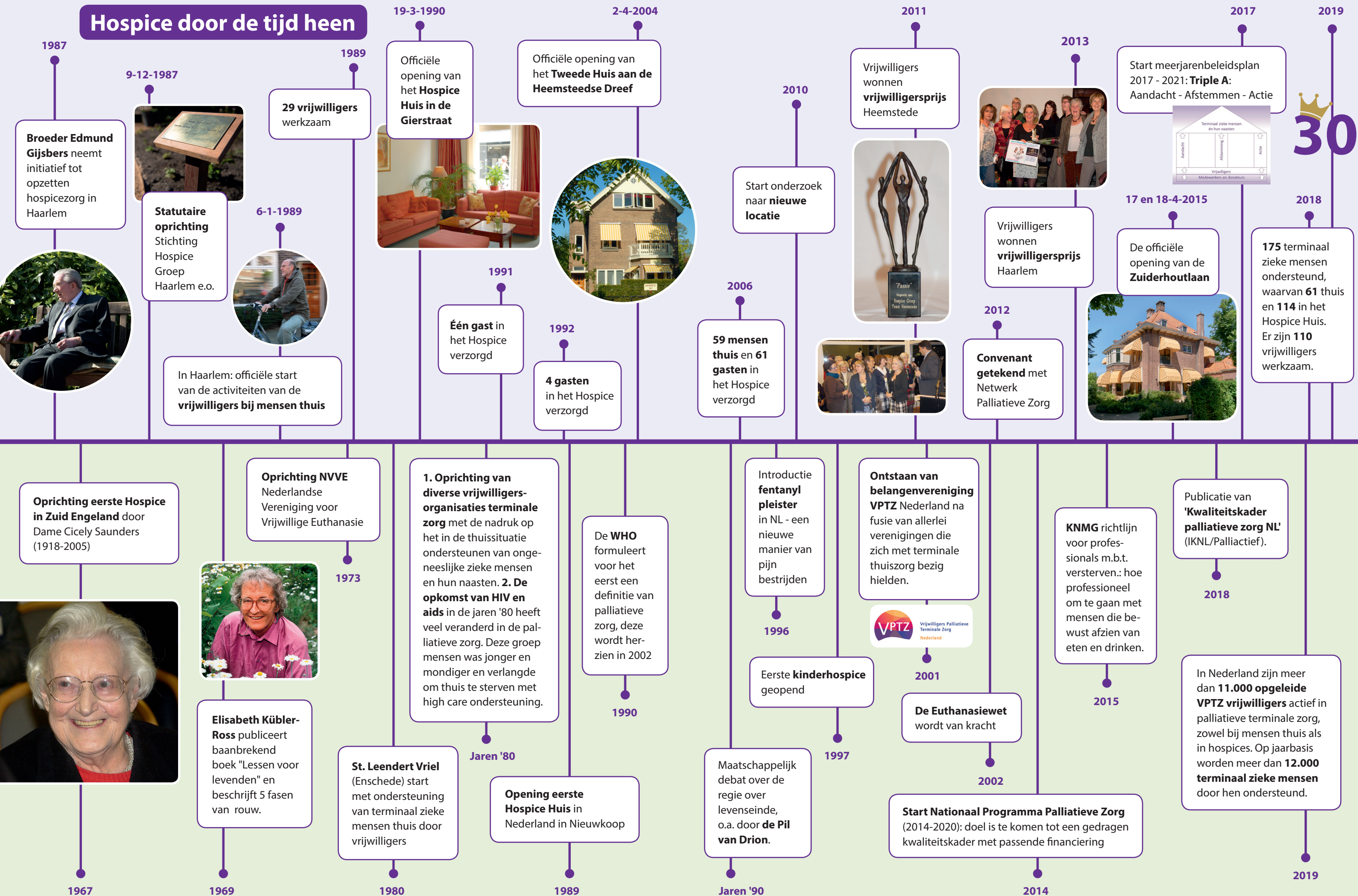
En wat ons bijzonder raakt zijn de lieve reacties vanuit de kamers, van waaruit de mensen ons zien werken aan deze prachtige tuin. Wat ons betreft gaan we hier nog wel even mee door!

Hilde Berg

*Bomen gesnoeid,
bloembollen geplant,
bladeren geveegd*

Hospice door de tijd heen

30

Van de dingen die voorbijgaan...

TOEN EN NU

Om een beeld te krijgen van dertig jaar Hospice, spraken we met twee mensen van het eerste en één van het tweede uur. Huisarts Han Wassenberg is al vanaf 1990 betrokken bij het Hospice, één jaar na de daadwerkelijke start in 1989. Hij wordt ingeroepen als er gasten zijn, die hun eigen huisarts niet 'mee hebben kunnen nemen'. We noemen hem onze 'huishuisarts'. Toen Betsy Lankhorst als wijkverpleegkundige betrokken raakte bij de stichting was er nog geen Hospice Huis. Betsy ontmoette de vrijwilligers in de wijk, maar wist de coördinatie ook te vinden als de situatie daarom vroeg. Vanaf 2000 was zij oncologieverpleegkundige bij Zorgbalans en bezocht mensen thuis en gasten in het Hospice. Gabriëlle Konings was vanaf 1997 coördinator en van 2009 tot 2016 directeur van het Hospice.

Hoe het begon

We vieren het 30-jarig jubileum, omdat in 1989 de eerste inzet bij mensen thuis gerealiseerd werd.

Op initiatief van Broeder Edmund startte een groepje vrijwilligers in de binnenstad met ondersteuning thuis. Er waren drie vrijwillige coördinatoren, die om beurten dag en nacht dienst hadden en de inzet van de zestien vrijwilligers bij de mensen thuis van hun huis uit regelden. In dat eerste jaar werd er ook gekeken naar

een oplossing voor als het bij de mensen thuis niet meer ging. Er werd gezocht naar een pand voor ons Hospice. Broeder Edmund, die met twee andere broeders in het bovenhuis in de Gierstraat 14 woonde, wist daar wel wat op. Toen het kinderdagverblijf op de benedenverdieping stopte werd besloten dat daar in 1990 het Hospice Huis zou komen.

De eerste jaren

Han kijkt met enige weemoed terug naar de beginjaren in het Hospice Huis in de Gierstraat. Het was er knus, gemoedelijk, veel werd ad hoc opgelost en er waren minders regels en protocollen. Dat leverde soms dan ook enige hilariteit op. Zoals Gabriëlle vertelt van die keer, dat er boven een kaarsje parafine werd gesmolten om zelf een zetpil met een pijnstiller te fabriceren. Of Betsy, dat

als een gast een pijnstiller nodig had er 'een greep' in de medicijnkast werd gedaan. Als je maar zorgde, dat het medicijn de volgende dag weer was aangevuld. Kom daar nu nog maar eens om. Voor elk pilletje heb je een uitvoeringsverzoek nodig.

Gabriëlle: 'Er werd met de vrijwilligers in de huiskamer vergaderd, over privacy gesproken. De coördinatoren hielpen mee met koken als het

nodig was. Het was écht bijna zoals thuis. De dood was een doodnormaal verschijnsel. De wijkverpleging kwam alleen 's ochtends. En verder alleen op afroep.

Betsy: 'Maar in de samenleving was er weerstand tegen het Hospice Huis. Je ging niet naar een speciaal 'sterfhuis'. Sterven deed je thuis, in het ziekenhuis of in een verpleeghuis.'

Zorgen om zorgen

Het Hospice heeft haar bestaansrecht in de afgelopen 30 jaar meer dan waar gemaakt. Bijna iedere burger in Zuid-Kennemerland kan je vandaag de dag vertellen wat een hospice is en weet ons ook te vinden. Maar nog steeds weet niet iedereen, dat ondersteuning in de thuissituatie ook nog altijd een belangrijke optie is. En dat is een permanent aandachtspunt voor onze PR.

Over de zorg maakt Han zich zorgen: 'In zijn algemeenheid is er in de zorg veel veranderd; bij de huisartsen, in de thuiszorg, in de ziekenhuizen, enz. Denk alleen maar aan alle tijdrovende administratie, protocollering, regulering, bureaucratisering. Daar ontkomen de huisarts en de verpleging in het Hospice en bij de patiënten thuis ook niet aan.' Dat neemt niet weg dat hij de zorg voor een gast in het Hospice of in de buitenzorg van hoge kwaliteit vindt. Sinds een aantal jaren is de wijkverpleging in een vast team langer in het huis aanwezig dan voorheen. Zij zijn zeer betrokken bij het wel en wee van onze gasten. Waar wij voor moeten waken is dat de taken van de wijkverpleging niet onbedoeld de taken van de vrijwilligers gaan overlappen. Gabriëlle: 'Mantelzorgtaken, die het

juist voor vrijwilligers interessant maken om te werken in het Hospice.'

Een andere grote verandering is de complexiteit van de zorg. Mensen worden ouder en vaak opgenomen in het Hospice met een combinatie van ziekten als diabetes, dementie, kanker, hartfalen, waaraan ze vaak spoedig overlijden.

En tenslotte zien we dat de familie van de gasten in het Hospice en mensen thuis mondiger zijn geworden. Vroeger waren mensen onwetender, tegenwoordig googelen we wat af met z'n allen. Het lijkt erop, dat we de dood niet zo goed kunnen accepteren. Gabriëlle: 'Maar de weg naar het sterven is noodzakelijk. Het is een proces van intimiteit en binding. Daar wordt iedereen beter van.'

Anja Roelofs en Anne de Wit-Zuidema, PR-groep

Netjes genoeg?

Pauline spreekt er in haar openingsstuk op pagina 3 al over, onze eerste vrijwilligers waren pioniers. Wikipedia verstaat onder een pionier iemand, die als een van de eersten een bepaald gebied betreedt, zodat hij daar zijn weg moet vinden zonder gebruik te kunnen maken van de ervaring van anderen. M.a.w. de vrijwillige coördinatoren moesten zelf het wiel maar zien uit te vinden. In de eerste jaren werden daarom vrijwilligers persoonlijk door de coördinator naar de mensen thuis gebracht. Maar voor je überhaupt vrijwilliger kon worden werd je eerst thuis door de coördinator bezocht om te beoordelen of je huis wel schoon en netjes opgeruimd was. Daarin liepen ze toch maar mooi voor op later onderzoek, dat uitwijst dat persoonlijke ruimtes rijk zijn aan informatie over de mensen die ze bewonen. En dat een kort bezoek thuis al een vrij goed beeld kan opleveren van iemands persoonlijkheid. Geschikt of ongeschikt?!

Concurreren, hoezo?

TERUGBLIK VAN DE VOORZITTER

30 jaar geleden werd ik algemeen directeur van het verzorgings- en verpleeghuis Bosbeek in Heemstede. Mij werd gevraagd het voorzitterschap op mij te nemen van de Samenwerkende Verpleeghuizen Kennemerland, de SVK. De doelstelling van de SVK, samenwerking, bleek in de praktijk moeilijk te realiseren.

Vandaar dat ik als directeur van het kleinste verpleeghuis met een bijzondere doelgroep - religieuzen - en gezien als niet concurrerend ten opzichte van de anderen, die club mocht voorzitten. Ik omschreef de SVK toen als een circus. Ieder lid voerde, voortdurend wakend over zijn eigen territorium,

zijn eigen nummer op. Het geheel stond onder mijn leiding. Ik voelde mij nogal eens de dompteur, of zo u wilt spreekstalmeester.

Als voorzitter van de SVK werd ik benaderd door mw. M. Thöne-Siemens, verzetsheldin, Haarlems raadslid en voorzitter van het Hospice in de Gierstraat. Of ik lid wilde worden van het comité van aanbeveling van het Hospice. Ik voelde mij als jonge directeur (35) vereerd met die erebaan en maakte een afspraak voor een bezoek aan het Hospice. Ik wilde wel weten wat ik ging aanbevelen. Mijn toenmalig hoofd Medische Dienst en enkele collega-directeuren waarschuwden mij: "Een Hospice is wel een concurrent van ons." "Zij verlenen zorg,

Zorg met een hoofdletter A

als een concurrent van ons." "Zij verlenen zorg,

zorg aan terminale patiënten, die wij ook verlenen! En misschien wel beter, professioneler".

Toch ben ik gaan kijken in de Gierstraat. Ik ontdekte daar een voorziening waar Zorg werd verleend met een hoofdletter Z, of liever gezegd met een hoofdletter A. Aan drie gasten werd met veel toewijding Aandacht verleend, die ik in onze verpleeghuizen nogal eens miste.

Het geheim zat 'm in de unieke toewijding en continue aandacht door vrijwilligers gegeven. Concurreren, hoezo? Daar konden wij verpleeghuizen nog veel van leren! Ik heb mij van harte aangemeld voor het comité van aanbeveling en wees de collega, die mij betichtte van heulen met de concurrent.

In 2016 werd ik opnieuw gevraagd, nu voor een bestuursfunctie in het Hospice, de unilocatie aan de Zuiderhoutlaan. Ik heb niet eens na hoeven denken. Ik vond er weer wat er toen was en altijd geweest is, en ik hoop dat dat nog lang zo mag blijven!!!

Joop Peters, voorzitter bestuur Hospice

Even voorstellen...

Een nieuwe coördinator

Op 1 februari 2019 is Katja Jansen-van der Meiden gestart als inhoudelijk coördinator bij Hospice Haarlem. Katja heeft voordat ze bij het Hospice kwam vele jaren gewerkt als verpleegkundige in de preventieve gezondheidszorg, met name gericht op het voorkomen van infectieziekten.

Toen ze in oktober 2018 de vacature voor coördinator van Hospice Haarlem e.o. zag,

liet deze haar niet meer los. Ze heeft gesolliciteerd en wij zijn heel blij te kunnen melden dat zij vanaf 1 februari 2019 ons Hospice is komen versterken. We denken dat zij met haar ervaring en persoonlijkheid een grote aanwinst is voor onze organisatie. Wij wensen Katja een mooie tijd toe bij het Hospice.

Pauline Jäger, directeur

Een nieuwe penningmeester

Mijn naam is Fred van Luijk. Na een carrière in de accountancy en in het bedrijfsleven besloot ik om meer maatschappelijk werkzaam te zijn. Deze uitdaging vond ik bij zorginstelling Nieuw Unicum in Zandvoort. In het dagelijkse leven ben ik daar werkzaam als manager Financiën, Vastgoed en ICT. Toen de mogelijkheid zich voordeed om daarnaast penningmeester te worden bij de

Hospice Groep had ik meteen interesse. De warme organisatie en het mooie doel maken dat ik hier graag aan wil bijdragen. Dank aan mijn voorganger Henk Jonker die samen met de rest van de organisatie ervoor gezorgd heeft, dat er een goede, stabiele (financiële) basis ligt. Een basis waar verder op gebouwd kan worden richting de toekomst. Ik kijk uit naar de samenwerking.

Een nieuw lid van het bestuur

Mijn naam is Marten Ebbenhorst. Vanaf 1974 was ik 20 jaar werkzaam in de jeugdzorg en in de welzijnssector. In 1995 werd ik directeur van de regionale brancheorganisatie voor de zorg in Kennemerland, Amstelland en Meer-

landen. De palliatieve zorg is een zeer belangrijk, maar vaak nog ondergewaardeerd onderdeel van de zorg. De Hospice Groep biedt daarbinnen een prachtige voorziening, waar ik graag mijn bijdrage aan lever.

In februari namen we afscheid van bestuursleden Ed van de Berg en Henk Jonker. Ed trakteerde alle Hospicevrijwilligers inclusief zijn collega bestuurders op een feestelijke culinaire verrassing in het Nova Grand Café. Wij zijn Ed en Henk dankbaar voor de tien jaar waarin zij zich als collegabestuurders hebben ingezet voor het Hospice.

STICHTING HOSPICE
GROEP HAARLEM e.o.

CONTACT

Bijna Thuis Huis Haarlem

Zuiderhoutlaan 10
2012 PJ Haarlem

Telefoon coördinatie:

(023) 303 43 43

(023) 303 43 45

De coördinatie is op deze nummers te bereiken tijdens kantooruren.

Indien u een dringende vraag heeft kunt u ons ook 's avonds en in het weekend op deze nummers bereiken.

Telefoon begane grond:

(023) 303 43 41

Telefoon 1e verdieping:

(023) 303 43 42

Website www.hospicehaarlem.nl

E-mail info@hospicehaarlem.nl

De stichting heeft een ANBI status

KvK nummer 41224742

COLOFON

Redactie

Pauline Jäger, Anja Roelofs,
Anne de Wit Zuidema

Vormgeving

Storm en Vorm

Druk

Damen Grafia

Wilt u zich aan- of afmelden voor deze Nieuwsbrief? Dat kan heel eenvoudig met een e-mail naar: administratie@hospicehaarlem.nl

Hoe kunt u ons helpen?

Spreekt het werk van het Hospice u aan en wilt u ons ondersteunen? U zou ons er geweldig mee helpen!

- U kunt zich opgeven als donateur aan de Stichting.
- U kunt ons eenmalig een schenking doen
- U kunt ons periodiek een schenking doen
- U kunt een legaat opstellen

Alle donaties, giften, schenkingen en legaten zijn van harte welkom op NL22 ABNA 0560199996 t.n.v. Stichting Steunfonds Hospice Groep Haarlem e.o.

Omdat onze Stichting een ANBI-status heeft zijn uw giften onder voorwaarden aftrekbaar van de belasting. Voor meer informatie kunt u terecht op onze website: www.hospicehaarlem.nl

We staan u ook heel graag persoonlijk te woord. Aarzel niet om ons te bellen op telefoonnummer 023-3034343 of een mail te sturen naar administratie@hospicehaarlem.nl

30